

Kristians ryg er blevet rank

Birthe Bank Møller henvendte sig i foråret til Ligeværd. Problemet var, at hendes søn Kristian ikke kunne få et STU tilbud, der passede til ham. Det blev der lavet om på.

TEKST OG FOTO: PETER CHRISTENSEN

- Kristian sagde i den her uge, at det var helt vildt som ugerne gik. Det er jo et tegn på, at når det går godt, så går tingene også hurtigt, fortæller Birthe Bank Møller om Kristian glæde efter at være startet på STU på Havredal Praktiske Uddannelser.

- Han er meget gladere og herhjemme er han blevet meget mere talende, end han var da han gik på Lysbro og næsten var gået helt i dvale. Ryggen er blevet ranket på Kristian.

Et langt sejt træk

Kampen for at få Kristian på det rigtige STU tilbud har været lang. Der gik således et helt år på Lysbro Uddannelsescenter før Silkeborg Kommune indså, at han var alt for velfungerende til at bruge sin 3-årige STU på et center, hvor hans hverdag ikke bød på udfordringer, der matchede ham.

- Der var ingen udfordringer, det bestod mest af papirklip og at klistre mærker på frisbees, og de andre elever var alt for unge. Han havde ikke noget socialt liv med andre unge, fortsætter Birthe Bank Møller.

- Det kan godt være, at Lysbro kan være en god skole for nogle der ikke kan rumme mere, men Kristian havde ikke noget at bruge Lysbro til, når han gerne vil være anlægsgartner. Den linie har Havredal blandt deres STU tilbud, men det havde Silkeborg Kommune ikke fortalt os. Det var først i februar måned vi af en bekendt fik viden om,

at de havde en Grøn Linie. Hvorfor havde vi ikke fået det at vide, det må da være UUs opgave at gøre opmærksom på mulighederne.

Endelig bliver Kristian selv hørt

Fra da af blev det en meget lang kamp for at få kommunen til at acceptere, at Kristian skulle på Havredal. Silkeborg Kommune forsøgte sig med andre "tilbud", som alle havde den fejl, at de overhovedet ikke passede til Kristian, til det han kunne og gerne ville, og ikke levnede ham en chance for et socialt liv blandt jævnaldrende. Kristian brugte hele det første år af sin STU på at være fejlplaceret på Lysbro. Det eneste positive fra perioden var, at han tog et kørekort.

I løbet af det år kontaktede familien den daværende leder på Lysbro med et krisemøde til følge. I maj kom afslaget fra kommunen om en plads på Havredal. Derefter tog familien kontakt til Ligeværd og fik sparring, support og gode indspark. Familien klagede til kommunen, direkte til borgmesteren, og til ankenævnet. Lige meget hjalp det og ankenævnet kunne ikke behandle sagen før i november. Familien skrev til alle byrådsmedlemmer og statsforvaltningen, fordi de mente at kommunen var på kanten af lovgivningen. Derefter tog den lokale avis, Midtjyllands Avis, sagen op. Det af-

stedkom et møde med kommunens psykiatrichef. Det møde ændrede alt til gavn for Kristian, der blev hørt for første gang i sagen – på trods af at STU lovgivningen lægger vægt på at de unge og forældrene skal høres og tages alvorligt.

- Udgangspunktet for kommunen var, at han bare skulle fortsætte på Lysbro, men Kristian fik på en god måde fortalt, hvorfor han hellere ville på Havredal og direkte spurgt om Lysbro, svarede han "Jeg hader det som pesten". De indså, at Kristian var for velfungerende til at gå på Lysbro. Det var dét, vi havde kæmpet for hele tiden. Det var et stort vendepunkt. Vi ønsker det bedste for Kristian, og det bedste for ham er at komme på Havredal, så han kan udvikle nogle kompetencer, han kan bruge

både fagligt og socialt. Kristian endte med at blive bevilliget resten af sin STU på Havredal, og vi kunne næsten ikke få armene ned, siger Birthe Bank Møller med tydelig glæde i stemmen.

Kristian kan se en mening nu

- Han kan meget bedre se en mening med det hele nu. Men hvor er det træls, at forældre og unge skal slås så meget for at få en plads på en uddannelse, som de har et lovkrav på. Det er slet ikke i orden. Og at kommunen bevidst vælger ikke at fortælle om de muligheder der er. Det er slet ikke i orden. Der kan være rigtig mange mennesker, der ikke har kræfterne til at tage kampen op mod kommunen. Det er jo rigtig sørgeligt, at de så bare kommer bagerst i køen eller sagen bliver henlagt, understreger Birthe Bank Møller.

- Jeg havde ikke mødt Ligeværd før. Da jeg fik fat i konsulenterne på Ligeværd, kom den gode sparring og ideer til, hvordan vi skulle gribe det an. Det var rigtig fint med sparring i forhold til at formulere en klage til klagenævnet. Vi holdt kontakt og gav løbende status. Ligeværd var gode til at få os til at blive ved, bakke os op og være medspillere. Så det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg også har anbefalet Ligeværd til andre forældre. ●

Nu kan jeg se en fremtid

Kristian Bank Møller bor hos forældrene i Gjern, men dagligt tager han sin bil til Havredal, hvor han nu er dagelev. Ligeværd møder ham til en kort snak på en flot men også småkold dag, hvor han er han ved at lægge fliser i et villakvarter.

Kristians situation ændrede sig fuldstændigt den 1. september. Han havde indtil da brugt et år af sin 3-årige på et STU forløb, der ikke udviklede ham fagligt eller sikrede ham et socialt liv, men fra den dag kom på han sit ønskede STU forløb. Han beskæftiger sig nu med det han gerne vil blive god til, og han kan i højere grad begynde at tænke på og se en fremtid for sig. Han går på linjen Pedelmedhjælper.

- Vi ordner bygninger inde og ude. Vi ordner de udendørs arealer, slår græs og holder dem pænt, fræser og river. Kører med minlæsser, fortæller han glad.

Kristian er ordblind og har dansk hver mandag. Hver fredag er der motion, der kan udmønte sig i fitness, cykling, løb eller en gang fodbold. Og han har fået et socialt liv på Havredal.

- Her er nemt at få kammerater. De an-

dre er jo på min alder. Og det er en del af det gode ved at være her, og så at vi ikke laver det samme hele tiden. Det er en god skole, hvor hverdagene er afvekslende. Jeg vil gerne arbejde ude, også når jeg er færdig med min STU, og det kan jeg gøre her på Havredal.

Kristian har tidligere gået på en anden af Ligeværds medlemsskoler, Gødvad Efterskole, hvor han også oplevede det samme mix af en engageret skole, en afvekslende hverdag og gode kammerater. Han har stadig kontakt til en af vennerne derfra.

Kristian skal tilbage og lægge fliser på villavejen, men inden slutter han med ordene:

- Før kunne jeg ikke rigtig se nogen mening med det hele og en fremtid for mig. Det kan jeg nu. ●